

кардинальних змін, спрямувавши свої управлінські дії на формування інноваційного потенціалу в зростанні конкурентних переваг. Особливо це характерно для підприємств лідерського спрямування, в яких сформований інноваційний потенціал організаційної культури за такими критеріями як: система переконань, система сильних ціннісних орієнтацій, система активізації діяльності, система мотиваційного забезпечення, сформований професійний потенціал, розвинуті цінності-цілі, переорієнтація на нові цілі-засоби, розвиток інтелектуально-креативного мислення, розвинута атмосфера творчості і згуртованості колективу, розвинутий інноваційно-організаційний та ціннісно-орієнтаційний стиль керівництва, потенціал готовності управлінської команди, колективу до проведення змін, поповнювати і розширювати свої знання, змінювати свої орієнтаційні погляди в напрямку задоволення потреб суб'єктів за інтересами та ін.

Інноваційна культура організації (підприємства чи установи) є складовою її потенціалу інноваційного розвитку, а також складовою її інтелектуального капіталу, що підтверджує важливу роль інноваційної культури у формуванні інноваційно-сприятливого середовища господарювання.

Інноваційний розвиток економіки потребує висококваліфікованих працівників в управлінні інноваційним процесом на всіх рівнях господарської системи. Досвід сьогодення показує, що відсутність креативного мислення та культури в суспільстві, глибоких інноваційних знань, ціннісних орієнтацій стримують його стратегічний розвиток. Особливе занепокоєння викликає неадекватність наявних знань керівників різних рівнів викликам глобальної економіки.

Нами проведено експертну оцінку рівня інноваційної культури в сільськогосподарських підприємствах Бережанського району за критеріями цінностей, культури організації, організаційної поведінки, організаційної взаємодії, соціальні норми поведінки, звичаїв та традицій, способу забезпечення успіху та динамічного розвитку на інноваційній основі, де встановлено середній рівень інноваційної культури, який коливається від 0,3 до 0,60 коефіцієнта.

Прямий зв'язок спостерігаємо між рівнем інноваційної культури та результативними показниками, де із збільшенням рівня інноваційної культури збільшуються результативні показники.

Список використаних джерел:

1. Гудзинський О.Д., Судомир С.М., Гуренко Т.О. Результативна система управління розвитком підприємств: теорія, методологія : [монографія]. К.: ЦП «Компринт», 2017. 450 с.
2. Судомир С. М. Формування системи управління розвитком сільськогосподарських підприємств: теорія, методологія: [монографія]. К.: ЦП «Компринт», 2015. 483 с.

Сілко А. Б., студентка
Науковий керівник: Підкамінний І. М.,
к.е. н., доц., Київський національний
торговельно-економічний університет, м. Київ,

ЕКОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ПРІОРИТЕТ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні на нашій планеті гостро стоїть загроза глобальної екологічної катастрофи. Європейські країни вже сортують та перероблюють сміття, зменшують викиди в атмосферу та виробляють екологічні товари. Україна тільки на шляху до цього.

Щоб запобігти катастрофі важливим аспектом переходу до екологічної діяльності є впровадження екологічних інновацій для розвитку та розширення вітчизняного ринку екологічних товарів і послуг. Впровадження екологічних інновацій пов'язано з науково-технічним прогресом, що веде до якісних поліпшень в організації виробництва і забезпечує збільшення економічного, соціального або екологічного ефекту.

Екологічний фактор у світі набуває все більшого значення й одержує фінансову результативність і підтримку. У зв'язку з цим науковці та практики досліджують питання оцінки потенціалу для впровадження екологічних інновацій, практику ухвалення рішень у системі екологічного маркетингу, а також проблеми управління конкурентними перевагами продукту з властивостями екологічної чистоти.

До важливих інструментів, що активізують «зелене» зростання економіки, відносяться екоінновації. Вони визначаються як процес розробки і комерціалізації нових шляхів вирішення екологічних проблем через технологічні покращення. Йдеться про нові технології, спрямовані на мінімальний вплив на довкілля, усунення наслідків уже існуючого впливу та запобігання дисбалансу в екосистемах без підвищення рівня їх забруднення.

Упровадження нових підходів у сфері природокористування ґрунтується на використанні новітніх технологій та результатів науково-технічного прогресу. У науковій літературі до екотехнологій відносять: безпечне поводження з радіоактивними відходами і відпрацьованим ядерним паливом, нові і відновлювані джерела енергії, переробку й утилізацію техногенних утворень і відходів, зниження ризику та наслідків природних і техногенних катастроф тощо[1]. Йдеться про впровадження системи екологічного менеджменту та екологічного маркетингу, що сприяють взаємодії між економічним розвитком підприємства та захистом навколишнього середовища.

До екологічних інновацій можна віднести такі процеси :

- розроблення, створення і впровадження нових технологічних процесів і циклів, розроблення й погодженого розвитку всіх функціональних ланок з добутку ресурсів, їх перероблення, використання відходів і відтворення цих ресурсів;

- розроблення й використання ресурсозберігаючої техніки, розроблення і впровадження маловідходних і безвідходних технологій, що забезпечують комплексне освоєння природних ресурсів, розроблення біотехнології;

- освоєння нових територій, а також розширення тих, що діють, з урахуванням екологічної безпеки населення і виробництва;

- розроблення і випуск нових екологічно чистих продуктів, створення потужностей для їх виробництва, розроблення варіантів використання нових і поновлюваних джерел енергії;

- впровадження нових організаційних форм, включаючи удосконалення організаційно-територіальної структури потенційно небезпечних виробництв, з метою зниження їх екологічної небезпеки;

- формування нового мислення у новаторів з точки зору необхідності екологізації нових товарів, послуг і технологій шляхом впровадження обов'язкової екологічної освіти[2].

Виробники екологічних інновацій при оцінці їх шансів на ринковий успіх мають враховувати вплив факторів екологічного тиску й екологічного втягування. Зокрема, такі, як законодавчі обмеження, вимоги національних і міжнародних стандартів, ефективність витрат, екологічно орієнтовані акції громадськості, екологічна поінформованість суспільства тощо.

Однак існують радикальні екологічні інновації, які не мають прямих аналогів. Для цього типу інновацій рекомендується при аналізі попиту й оцінці ринкових перспектив урахувати такі фактори: критичний рівень споживчого капіталу, критичну придатність товару, критичний мінімальний рівень доходу, критичний рівень ризику, критичну кількість вільного часу в споживача. Швидкість подолання цих бар'єрів впливає на час, який необхідний для впровадження екологічної інновації на ринок, початку формування попиту й зростання продажу. Необхідно відмітити, що існують труднощі, які виникають на етапі розроблення екологічних інновацій. Вони полягають у тому, що:

- складно визначити навантаження, які чинять виробництво та продукція на довкілля;

- важко передбачити рамкові умови майбутньої утилізації відходів;

- зростаюча складність продуктів і способів виробництва утруднює утилізацію відходів;

- мають місце зростання кількості інновацій і скорочення часу їх впровадження;

- термін служби продукту зменшується, що суперечить екологічним цілям, тобто цілям тривалого терміну використання, ресурсозбереження і екологічно прийнятної утилізації відходів[2].

Необхідно зазначити, що економічний механізм забезпечення інноваційної-інвестиційної діяльності являє собою певний набір інструментів і важелів, які регулюють та стимулюють розвиток науки, технологій та інновацій в економіці. Загалом, світова практика передбачає широкий спектр таких механізмів, за допомогою яких забезпечується інноваційний процес як на національному, так і на міжнародному рівнях. На жаль, доводиться констатувати, що процес провадження інновацій у виробництво в Україні відбувається повільно та в незначних масштабах.

Сьогодні інвестиційно-інноваційна діяльність економіки повинна керуватися: високим рівнем знань, які наповнені духовно-моральним змістом, що вмотивований підвищенням життєвого рівня суспільства; раціональним

природокористуванням і охороною довкілля; пошуком інновацій, які здатні замінити індустріальну, сировинну економіку факторами п'ятого та шостого технологічних рівнів. На сьогоднішній день такою ланкою стає саме інноваційний економічний механізм, тому що наріжною проблемою України є впорядкування різноспрямованих інтересів влади, бізнесу та громад. Своєю чергою, це потребує пошуку методів гармонізації відносин між суб'єктами господарювання.

Таким чином, одним із найбільш прийнятних шляхів розв'язання протиріч між економічним зростанням і збереженням стану навколишнього середовища слід вважати орієнтацію на інноваційний екологічно збалансований розвиток ринку екологічних товарів шляхом переходу на нові принципи управління ефективністю, використовуючи маркетингові орієнтири прийняття стратегічних рішень. Інноваційність у сфері екології має ґрунтуватися на розробці й використанні ефективних екологічно чистих безвідходних та маловідходних технологій, які сприяють зменшенню обсягів розсіюваних відходів та споживання первинних природних матеріальних ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Горбач Л. М. Екологічні інновації як визначальний елемент нової моделі природокористування / Л. М. Горбач // Економіка природокористування і охорони довкілля. - 2013. - 2013. - С. 89-94. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/epod_2013_2013_16
2. Белякова О. В. Екологічні інновації – шлях розвитку ринку екологічно чистих товарів / О. В. Белякова // Маркетинг і менеджмент інновацій. - 2011. - № 4(2). - С. 268-272. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mimi_2011_4%282%29_38

Тарасюк М.Л., студентка
Хмурова В.В., к.е.н., доцент
Київський національний торговельно-
економічний університет, м. Київ, Україна

ПРОЕКТНЕ ФІНАНСУВАННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Постановка проблеми. В основі сучасних управлінських теорій, об'єктів досліджень, певних сфер діяльності лежить проектний підхід. Проектний підхід є особливо актуальним під час управління інвестиціями у сферах будівництва, нафтогазовидобутку, створенні та модернізації об'єктів інфраструктури, управлінні інноваційною діяльністю. Особливо активно проектний підхід поширюється під час реалізації інвестиційних та інноваційних проектів, що й зумовлює актуальність проблеми та необхідність ґрунтовного дослідження нових механізмів проектного підходу.

Виклад основного матеріалу. Перша угода, яка згодом отримала назву проектного фінансування, відбулася в 1930-і рр. у штаті Техас (США) щодо фінансування нафтовидобувної проектної компанії. У 1970–1990-і рр. проектне фінансування інтенсивно розвивалося в електроенергетиці та інших галузях суспільної інфраструктури, широко застосовувалося для фінансування світового поширення мобільної телефонії. Кожен проект характеризується параметрами,